

Закоханому всяка праця легка

Запевняє доктор фармацевтичних наук,
професор і мати трьох дітей Ольга Заліська

ВЧИТИСЯ ЦІКАВО

Ольга закінчила школу із золотою медаллю. Замислюючись над майбутньою професією, дівчина не бачила для себе іншого шляху, аніж медицина. Однак для того, аби вступити на лікувальний факультет Львівського медичного університету, необхідно було мати стаж роботи. Тож вчорашня школярка влаштувалася санітаркою у стоматологічну поліклініку і, щоби не втрачати рік, подала документи на фармацію.

Вчитися було напрочуд цікаво й легко. Групу, до якої потрапила дівчина, вважали однією з найсильніших за всю історію фармацевтичного факультету. Згодом із цієї групи вийшло 5 кандидатів і 2 доктори фармацевтичних наук — сама Ольга та Роман Лесик, нинішній декан фармацевтичного факультету ЛНМУ ім. Данила Галицького.

Яким би був подальший шлях молодого спеціаліста у професії, невідомо, коли б не дві особи, які відіграли в житті Ольги доленосну роль. Усі випускні іспити вона складала у голови Державної екзаменаційної комісії професора Олени Гриценко (на той час завідувача кафедри фармацевтичної хімії і фармакогнозії Національної медичної академії ім. П.Л. Шупика, Київ). Після тривалого спілкування з дівчиною Олена Миколаївна, вручаючи їй диплом із відзнакою, сказала, що бачить її тільки в науці. А після зустрічі з Борисом Людомировичем Парновським, професором, завідувачем кафедри організації і економіки фармації та технології ліків факультету

післядипломної освіти ЛНМУ ім. Данила Галицького, Ольга вже й сама не мала жодних сумнівів: її покликання — наука.

— Залишитися в медуніверситеті старшим лаборантом на початку 90-х було зовсім нескладно, — пригадує Ольга Миколаївна. — Адже зарплатня була нижчою, аніж у провізорів, які працювали або відкривали приватні аптеки. Втім, гроші ніколи не були для мене основним мотиваційним рушієм, метою були нові знання.

Так на кафедрі організації і економіки фармації та технології ліків з'явився ще один працівник — провізор-інтерн і старший лаборант Ольга Заліська. Борис Людомирович, за словами Ольги Миколаївни, по-батьківськи повів її в науку. Він запропонував для майбутньої наукової роботи тему, пов'язану з організаційними дослідженнями лікарського забезпечення урологічних хворих. Кандидатську дисертацію Ольга захистила у 26 років. На відміну від кандидатської, тему докторської роботи молодому науковцеві довірили обирати самостійно.

— Мене завжди цікавило, чи компенсуються витрати на ліки їхньою ефективністю, безпекою і впливом на якість життя, чи витрачаються кошти обґрунтовано й раціонально, — каже Ольга Миколаївна. — Заходилася шукати інформацію, проаналізувала західні джерела і зрозуміла, що у світі існує така наука, як фармакоекономіка. Вона й стала об'єктом моїх досліджень. В Україні це був абсолютно новий науковий напрямок зі своїми поняттями, методами, підходами до оцінки ліків.

Із 2000 р. почали виходити перші навчальні посібники з фармакоєкономіки авторства канд. фарм. наук, асистента О. Заліської. А ще за рік із початковими результатами наукових досліджень її запросили виступити на IV Європейському конгресі Міжнародного товариства з фармакоєкономіки у Каннах. Це стало ще одним підтвердженням того, що молодий науковець рухається у потрібному й перспективному напрямку.

Під час виконання докторської дисертації Ольга Заліська відчувала підтримку завідувача кафедри, керівництва ЛНМУ ім. Данила Галицького та науковців, які зацікавилися новим напрямом фармацевтичної науки.

У 33 роки Ольга Заліська у гострій науковій дискусії успішно захистила докторську дисертацію «Теоретичні основи та практичне використання фармакоєкономіки в Україні», ставши наймолодшим доктором фармацевтичних наук в Україні, і нині продовжує впроваджувати нову навчальну дисципліну «фармакоєкономіка» в освітній, науковий процес і практику охорони здоров'я.

Сьогодні під керівництвом професора О. Заліської захищено три кандидатські дисертації з фармакоєкономічних досліджень, ще двоє здобувачів продовжують розвивати теоретичні та практичні вектори фармакоєкономіки в Україні. Зрештою, почали проводитися активні фармакоєкономічні дослідження в інших українських ВНЗ.

ДІТИ НАДИХАЮТЬ

І справді, хто сказав, що повноцінно поєднувати успішну кар'єру й сім'ю неможливо? Але для цього теж треба мати талант і терпіння, бо виховання дітей — справжнє мистецтво.

Нині в сім'ї Ольги Заліської підрастають троє гарненьких і розумних діток: 13-літня Оля, названа на честь мами, 6-річний Володя — на честь тата і 2-річна Аня — на честь бабусі.

— Якщо робиш те, що тобі подобається, і робиш із любов'ю, усе вийде, — відкриває свої секрети Ольга Миколаївна. — Мені подобається поєднувати роботу з сім'єю, «перемикатися» з одного на інше. Я чітко, із точністю до години, планую кожен свій день — робота, школа, гуртки, домашні справи. Так, діти потребують багато душевних і фізичних сил, але ж яка від них віддача! Коли вранці малі прокидаються, всміхаються й цілують мене, я розумію, що життя прекрасне. Усе моє натхнення від дітей і, звісно, від чоловіка, його підтримки, турботи й любові.

Оля й Аня дуже схожі між собою — і характером, і зовні, а Володя — геть інший і личком, і вдачею. Між дітьми немає суперництва, як і явного лідера, вони — команда.

— Любов до дітей — таке почуття, яке ділити не потрібно, — з усмішкою відповідає Ольга Миколаївна на запитання про те, кого з них мама любить більше. — Із появою кожної наступної дитини любов лише множиться.

Навіть перебуваючи в декретній відпустці, професор Заліська не припиняла наукову роботу. Тому наймолодша донечка вже двічі побувала з нею на європейських конгресах із фармакоєкономіки за кордоном. Вперше — ще в материнському лоні на 12-му Євроконгресі в Парижі, а вдруге — у 10-місячному віці на аналогічному заході у Празі як наймолодший «учасник» такого поважного форуму. Та й старша донька Оля завжди поруч у цих подорожах, допомагає з молодшою сестричкою, поки мама проводить наукові дискусії.

— Це стимулює мою доню щоденно поглиблювати знання англійської, — говорить Ольга Заліська з надією, що її справа матиме гарне продовження...

Лариса Дедишина

АНОНС

Шановні колеги!

Фармацевтична галузь — важливий сегмент національного ринку, в якому працює близько 100 тисяч осіб. Саме їм ми завдячуємо розвитком фармацевтичної науки і промисловості, дистрибуції та роздрібною торгівлі. Успішність галузі залежить від праці окремої людини на власному робочому місці. На жаль, ми дуже мало говоримо про фармацевтів і провізорів, які працюють за першим столом. Їхня на перший погляд непомітна праця, а також професіоналізм і талант впливають на імідж галузі в цілому.

Редакція журналу «Фармацевт Практик®» звертається до вас, дорогі читачі, із пропозицією. Поруч із вами працюють фахівці, які заслуговують на те, щоб про них дізналася громадськість. Розкажіть нам про таких людей.

Листи направляйте за адресою: «Фармацевт Практик», а/с 119, м. Київ, 03142 e-mail: malishevsk@pharmapraktik.kiev.ua

